

پیشگفتار

شناسایی توان های بالقوه محیطی ضرورتی اجتناب ناپذیر در هر گونه برنامه ریزی محسوب می شود. از جمله مهمترین این توانها پتانسیل آب و هوایی بوده که می تواند برنامه ریزان، پژوهشگران، تصمیم گیران و سیاستگذاران را برای استفاده بهینه از منابع طبیعی مانند انرژی خورشیدی، باد، بارش و غیره یاری داده و امکان پیشگیری و مقابله به موقع و یا کاهش اثرات حوادث غیرمترقبه مانند سیل و خشکسالی و ... را فراهم آورد.

تعیین و شناخت مناطق با اقلیم مشابه و به عبارت دیگر پهنه بندی اقلیمی می تواند یکی از گامهای موثر جهت شناخت توانها و محدودیتهای اقلیمی محسوب شود، بویژه آنکه مانند کشور ایران تنوع اقلیمی گوناگون نیز در آن وجود داشته باشد. به طور کلی مجموعه قواعدی که بکارگیری آنها، مناطقی با ویژگیهای معین و مشترک را در یک گروه قرار می دهد و از دیگر مناطق مجزا می نماید، پهنه بندی اقلیمی نامیده می شود. به عبارت دیگر پهنه بندی اقلیمی عبارت است از شناسایی مرز نواحی اقلیمی بمنظور دستیابی به قلمرو و حاکمیت هر اقلیم. تعیین معیارهای لازم جهت پهنه بندی و تعیین مرز بین دو گروه یا دو ناحیه آب و هوایی، از ویژگیهای مهم در مسئله پهنه بندی اقلیمی به شمار می رود (علیجانی، ۱۳۷۶).

استان سمنان به عنوان یکی از استانهای پهناور کشور به لحاظ فیزیکی برخوردار از عوارض طبیعی متفاوت کوهستانی، شوره زارها و بسترهای اکولوژیک متنوعی است. این استان به لحاظ فعالیتهای صنعتی، کشاورزی، دامداری و زیست محیطی نیز جایگاه مناسبی در اقتصاد کشور دارد.

از این رو می توان با توجه به محدودیتهای طبیعی همچون کمبود آب ، نوع خاک ، وقوع خشکسالی و مشکلات ناشی از بیابان زائی ، ضرورت مطالعه جامعی از وضعیت اقلیمی استان و پهنه بندی آن را توجیه نمود و آن را به صورت ضرورتی انکارناپذیر در برنامه ریزی استان در آورد .

هرچند هدف از انجام این پروژه نیز ارائه تصویر جامعی از وضعیت اقلیمی این استان می باشد، اما قبل از بررسی وضعیت اقلیمی و پهنه بندی استان بر اساس روشهای کمی و کیفی ابتدا خلاصه ای از وضعیت سایر عوامل در این استان از جمله ویژگی های محیطی، زمین شناسی و غیره نیز ارائه می گردد تا کاربران ابتدا تصویر کاملی از استان و ویژگی ها و خصوصیات آن را هم داشته باشند .
بعلاوه با انجام این پروژه نیز می توان الگویی مناسب برای مناطق مجاور و همچنین برای کشور و در سطح ملی بدست آورد .